

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. K. Š.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2021, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 6. 2021, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 3. 2021, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje

„zákon o důchodovém pojištění), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 2. 2. 2021 žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Uvedla, že od roku 2005 pobírala plný invalidní důchod, který jí byl překlasifikován na třetí stupeň invalidity v roce 2010 a přiznán pro juvenilní myoklonickou epilepsii. Toto onemocnění u ní v průběhu let nezmizelo a v jeho důsledku je limitována při uplatnění na trhu práce, v realizaci svých potřeb a v osobním životě. Žalobkyně má za to, že nebyla správně stanovena míra poklesu její pracovní schopnosti a zhodnocena závažnost epilepsie a její kompenzovatelnost léčbou včetně saturace antiepileptiky, kdy tato léčba má nežádoucí vedlejší účinky. Toto onemocnění je chronické a nevyléčitelné a kromě něj trpí žalobkyně tetanií. Žalobkyně proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 7. 6. 2021, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 7. 9. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně byla uznána plně invalidní posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava od 9. 10. 2009. Dne 27. 11. 2019 byl zdravotní stav posouzen toutéž okresní správou sociálního zabezpečení tak, že již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25 %. Následně vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020, kterým žalobkyni invalidní důchod odňala. Námitky podané žalobkyní proti tomuto rozhodnutí byly rozhodnutím žalované ze dne 25. 3. 2020 zamítnuty; žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 15. 10. 2020 zamítl. Dne 4. 1. 2021 podala žalobkyně žádost o přiznání invalidního důchodu. Na základě této její žádosti byl posouzen její zdravotní stav lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě dne 2. 2. 2021 se závěrem, že u žalobkyně nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitoly VI, položky 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 25 %. Žalovaná vydala na základě tohoto posudku rozhodnutí ze dne 2. 3. 2021, kterým žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítl. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 23. 3. 2021 námitky, které žalovaná zamítl žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení dne 24. 5. 2021, který pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnotil stejným způsobem jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, tedy 25 %.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 7. 9. 2021 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickým lékařem Moje Ambulance, a.s. Vítkovická 16, Ostrava, neurologické ambulance MUDr. S., Fakultní nemocnice Ostrava a lékařských nálezů předložených žalobkyní – MUDr. B., neurologa ze dne 31. 8. 2021, 27. 8. 2021, včetně žádanky o ošetření rehabilitační z 31. 8. 2021, nálezů MUDr. S., Ph.D. ze dne 3. 9. 2021 a z posudkového spisu žalobkyně. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je podle tohoto posudku epilepsie juvenilní myoklonická epilepsie na trvalé medikaci a tetanický syndrom. Dopad tohoto onemocnění na pokles pracovní schopnosti PK MPSV ČR ohodnotila podle kapitoly VI, položky 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 25 %. K tomu posudková komise dodala, že nejde o nekompenzovanou formu epilepsie, kdy záchvaty jsou častější než jednou za měsíc se závažným neuropsychickým deficitem a přítomností organického poškození mozku, nejde ani o těžkou nekompenzovanou formu se záchvaty zcela refrakterními na léčbu a těžkým neuropsychickým deficitem. Žalobkyně je dlouhodobě léčena na neurologii a psychiatrii pro epilepsii a juvenilní myoklonickou epilepsii a tetanický syndrom. V letošním roce byly zadokumentovány dva epi paroxysmy, kdy byla volána rychlá záchranná pomoc; četné jsou záchvaty tetanické s úlevou po aplikaci magnesia v mezidobí je žalobkyně orientována, spolupracující, bez významnějšího neuropsychického deficitu. Je schopna práce v nerizikovém prostředí a bez nočních směn. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, neboť nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 7. 6. 2021 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise hodnotila tento zdravotní stav naprosto stejným způsobem jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava i lékař České správy sociálního zabezpečení v rámci řízení o

námítkách žalobkyně. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla PK MPSV ČR epilepsii – juvenilní myoklonickou epilepsii na trvalé medikaci a tetanický syndrom a toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu VI, položku 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %. Úplnost a přesvědčivost tohoto posudku pro účely přezkumného soudního řízení hodnotí krajský soud mimo jiné proto, že žalobkyně u ústního jednání uvedla, že jí není známo, že by posudková komise při vypracování posudku neměla k dispozici podstatné lékařské nálezy, či že by pominula i její jiné zdravotní omezení než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu v tomto posudku.

8. Jelikož u žalobkyně k datu 7. 6. 2021 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námítky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 3. 2021.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 4. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce